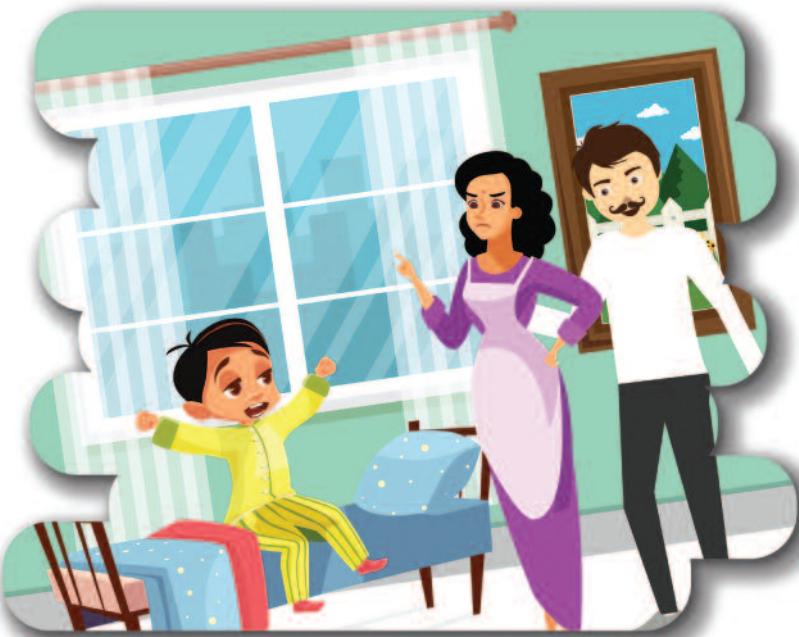

ಜೋಡಿಹಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಏನಿದು ವಿಚಿತ್ರ ಮರಗಿಡಗಳು ಹೀಡಾಡುತ್ತಿವೆ, ಮಾತನಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಹಸಿದಿದ್ದ ಗುಂಡಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತ ಮರಗಳು ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಬಂದು ನಿಂತು ಪೂರ್ಣ ಫಲಬಿಟ್ಟಿವು. ಗಪಗಪನೇ ಹರಿದು ತಿಂದ. ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯಿವಪ್ಪು ತಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೊತೆ ಗೇಳಿತನ ಬೆಳ್ಳಿಸಿದ. ಗುಂಡಣ್ಣ ಕಲಿರುವ ಚಿನ್ನಿ ದಾಂಡು, ಬುಗುರು, ಕಬಡ್ಡಿ ಅಟಗಳನ್ನು ಅವಗಳಿಗೂ ಕಲಿಸಿದ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದ. ವಾರ, ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಕೆಂದೆವು. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಅಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂದು ದಿನ ಗೇಳಿಯೊದು ಹಾರಿ ಬಂದು ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕುಳತು 'ಹಾಯ್, ನೇನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೀ? ಯಾಕೆ ಬಂದದಿಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಗುಂಡಣ್ಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಭಾವೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಮ್ಮು ಖುಸಿಯಾಯಿತು. ಒಬ್ಬನಾಡು ನನ್ನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಿಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಸಂಪೂರ್ಣದಿಂದ ಕುಳಿದಾಡಿದ. ತಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಗೇಳಿಯೂ ತಾನು ಬಂದು ಸೇರಿದ ಕಥೆ ಹೇಳಿತು. ಹೇಗೆ ಗೇಳಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಕ್ಷೇತಿಗಳು, ಮರಗಳ ಭಾವೆಯನ್ನು ಕಿಲಿತ್ತ. ಎತ್ತ ಹೋಗಿಕೆಳೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಬಿಟ್ಟು.

ಬಂದರೆಡು ವರವಾಗಳ ನಂತರ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಜನರು ಕೊಡಲಿ, ಗರಾಂಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಖುಸಿಯಿಂದ ಕತ್ತಲಿಸಲು ನೋಡಿದರು. ವಿವಯ ತಿಳಿದ ಮರಗಳು, ಬ್ರಾಗಳು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲಗಾಡದಂತೆ ಬಂಧಿಸಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿವು. ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ. ಹಲವು ವರವಾಗಳ ನಂತರ ತನ್ನ ಉಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತ ಮರಗಳು 'ಹೇಲ್ಕೊ ಪೆತೆನ್ ಫೆಸ್ಕೊ' ಎಂದವು ಆಗ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಒಡುವ ಕುದುರೆ ಬಂತು. ಅದರ ಬೆಂಜ್‌ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅಪ್ಪಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಳೆಯಿಟ್ಟಿವು. ಸ್ನೇಹ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ ರಾತ್ರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಡೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲು. ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಂದೆ ಗೊತ್ತು, ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ವನ್ನುವರ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನಲ್ಲಿದ್ದು. ಮನಯ ತುಂಬ ಅವೇ ಅಲ್ಲ ಉಂಟಾಗಿ ತುಂಬ ಸುವಾಸನೆ ತುಂಬಿತ್ತು. ತಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಿಂದಿರದ ಫಲ, ಪ್ರಪು ಮತ್ತು ಬಹು ವರವಾಗಳಿಂದ ನಾಪತ್ರೆಯಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗಿದ್ದ ಗುಂಡಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಲು ಉಳಿಗೆ ಉಳಿಗೆ ನೇರಿದಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿರುಗಾ ಹಣ್ಣು, ಹೂಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಕೆಳಸುತ್ತಿದ್ದು.

ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗುಂಡಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾತ್ರಾಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು. ಮಾತ್ರಾಗೆ ಕಥೆ ಮುಗಿದರೂ ಕೇಳುತ್ತು ಲೇ ಇಂದ್ರ. ಅವರ ಕಲ್ಪನಾಲೋಕ ತರೆಯುತ್ತು ಲೇ ಇತ್ತು.

ಚತು: ವಿಜಯಕುಮಾರಿ

ಗುಂಡು ಮಾರ್ಕೆನ ಘೆಮ ಘೆಮ ಸೆಂಟು

■ ಡಿ.ಕೆ. ರಮೇಶ್

ಜೋ ಜೋ ಹಾಡಿ ಗುಂಡನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ
ಗಂಟೆ ಕಳೆದಿಲ್ಲ
ಗುಂಡು ಮಾರ್ಕೆನ ಘೆಮ ಘೆಮ ಸೆಂಟು
ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆಲ್ಲ!

ನಗುತ ಅಮೃ ಎದ್ದು
ಅವನ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ
ಬೆಂಕ್ಕಿಗೆ ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿ
ಕರೆದಳು ಒಹೋ ಮುದ್ದು

ರಾತ್ರಿ ಎಡರ ಹೊತ್ತು
ಬಂದು ಎಗಿನು ಆಪತ್ತು
ಮತ್ತೆ ವದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತು!
ಅಪ್ಪಣಿ ನಿದ್ದೆ ಹಾರಿತ್ತು

ಹೊದಿಸಿದ ಕಂಬಳಿ ತೊಯ್ಯು ತೊಬ್ಬೆ
ಸೊಳ್ಳಿ ಪರದೆಯೂ ಉಪ್ಪುಬ್ಬೆ
ಬಂಕ್ಕಲ ದಾರಿ ಹೋಡಿದರೂ
ಹೋಗೋಡಿಲ್ಲ ಗುಂಡುರಾಯರು!

ಬೆಳ್ಗೆ ಆಯ್ದು ಕೋಳಿ ಕಳಗ್ನು
ತಾತನ ಬಳಿಗೆ ದೂರು ಹೋಯ್ಯು
'ವನೋ ಅದು ಚುಂಯ್ ಚುಂಯ್ ಸದ್ದು?'
ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು ಬಿಂದು ಬಿಂದು

ಗುಂಡು ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲ
ಒಂಕೂರೂ ನಗಲೇ ಇಲ್ಲ
ಗ್ಲಾದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟಿ
ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ ಆ ಗುಟ್ಟು

ಅಪ್ಪ ಅಮೃ ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತು
ರಾತ್ರಿ ಮನಗೆ ಗೊಗ್ಗ ಬಂತು
ಬಹಳ ಬಳಿ ಬೆಂಡಾಗಿತ್ತು
ನೀರು ಬೇಕು ಅಂತ ಇತ್ತು

ಧೈಯದಿಂದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದೆ
ನೀರು ಕೊಡೋದು ಧರ್ಮ ಎಂದೆ
ಕರೆದೆ ಗೊಗ್ಗ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ
ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದೆ ನಲ್ಲಿ!